

Назив предмета: Молекуларни маркери у утврђивању родитељства, педигреа и карактеризацији врста и раса животиња		
Наставник или наставници: проф. др Јевросима Стевановић, проф. др Зоран Станимировић, проф. др Владимир Димитријевић		
Статус предмета: Изборни предмет из области израде дисертације		
Број ЕСПБ: 5		
Услов: уписан семестар у коме се слуша предмет		
Циљ предмета Овладавање применом молекуларних маркера у тестирању родитељства, анализи сродства и педигреа и карактеризацији врста и раса животиња.		
Исходи предмета: Студенти треба да: савладају правилно узорковање материјала, екстракцију ДНК, амплификацију циљаних микросателитских региона ДНК, раздвајање <i>PCR</i> продуката употребом капиларне електрофорезе и анализу података; разумеју значај тестирања родитељства, верификације педигреа и карактеризације врста и раса у програмима гајења и селекције животиња; умеју да обаве молекуларно-генетичке анализе у карактеризацији врста и раса, анализи родитељства и педигреа животиња; знају да обраде сирове податаке добијене у процесу молекуларне карактеризације врста и раса, анализи родитељства и педигреа, уз упознавање са факторима који утичу на сензитивност и прецизност коришћених тестова.		
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> Од Менделових правила до молекуларних маркера. Квантитативна и молекуларна генетика. Генетичка структура популација животиња. Одређивање популационих односа. Нуклеарна и митохондријална ДНК (мтДНК). Типови молекуларних маркера. Конструкција родослова и генских мапа. Употреба нуклеарних ДНК маркера (аутозомалних микросателита) у анализи родитељства (најчешће очинства), индивидуалној идентификацији и верификацији педигреа, у анализи диверзитета популације (процени унутар-расног и међурасног генетичког диверзитета), прорачунавању генетских дистанци, процени генетичких међуодноса и процени мешања гена у популацијама (између раса чак и када су блиско сродне) и мапирању локуса за квантитативне особине. Употреба мтДНК маркера за проучавања доместификације, тј. за идентификацију дивљих предака доместификованих врста животиња и утврђивање географских модела генетичког диверзитета (биогеографска проучавања); за откривање хибридизације између врста или подврста домаћих животиња и за филогенетске анализе (реконструкцију еволуционих веза између и унутар врста). <i>Практична настава-СИР:</i> СИР: Молекуларна карактеризација и дијагностички генски маркери. Примена ДНК маркера у карактеризацији врста и раса, анализи родитељства и педигреа животиња.		
Препоручена литература 1. Ђелић Н, Станимировић: Принципи генетике, Факултет ветеринарске медицине, Универзитет у Београду, 2019. 2. Стевановић Ј, Станимировић З, Главинић У: Молекуларно генетичке методе у ветеринарској медицини, Факултет ветеринарске медицине, Универзитет у Београду, Ауторизована скрипта, 2020. 3. Oldenbroek K, van der Waaij L: Wageningen University and Research Centre, the Netherlands, 2014. 4. FAO: Molecular genetic characterization of animal genetic resources. FAO Animal Production and Health Guidelines. No. 9. Rome, 2011		
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 15	Практична настава-СИР: 30
Методe извођења наставе Осим теоријских предавања, практична блок настава са индивидуалним радом студента. Активан и конкретан практичан рад у Лабораторији за генетику домаћих животиња, дивљачи и пчела Катедре за биологију на постојећој опреми која у потпуности подржава предвиђени наставни програм. Систем ротације докторанда са тутором за сваку дијагностичку технику омогућава да сваки кандидат након завршеног курса буде способан за самосталан рад.		
Оцена знања (максимални број поена 100) Из наставе 10 поена, за семинарски рад 10 поена, на испиту 80 поена (мин. 41).		
Начин провере знања: семинарски рад, испит		